

DELFTSCH STUDENTENNIENWEEKBLAD.

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: C. A. BAUDUIN ♦ M. H. K. FRANKEN
A. A. BREVET ♦♦ MEJUFFR. C. A. A. F. GOEMANS
J. W. BARTELDs ♦ J. A. TIRION

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦ Begin van den jaargang 1 October. ♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

DERDE JAARGANG — No. 12. ✕

VRIJDAG 25 JANUARI 1924.

INHOUD: Redactioneel. — D.S.C.: Bestuursamenstelling Apollo; Van onzen politieken tinnegieter. — Studiehervorming: Brief van Laga; Geachte Redactie. — Vereenigingsleven: Leegwater. — T. H.: Wijziging lesuren Rooster. — Familieberichten. — Feuilleton: Een zware dag, VIII.

REDACTIONEEL.

Tot de Redactie toetreden:

J. W. BARTELDs.

J. A. TIRION.

De Redactie heeft, in verband met de Debating-avond op Maandag 28 Januari a.s. over de Studiehervorming, pogingen aangewend om voor dit nummer van het D.S.W. stukken van Professoren, zoowel van voor als van tegenstanders der Studiehervormingsplannen, te krijgen. Echter is ons gebleken dat de Hoogleraren het niet gewenscht achten in het D.S.W. hun meening kenbaar te maken omtrent plannen die door den Senaat van de T. H., waarvan alle Professoren als zoodanig deel uitmaken, zijn aangenomen.

Indien echter, na de Debating-avond van a.s. Maandag nog geschilpunten overblijven, of na dien datum nog nieuwe argumenten gevonden worden, dan zijn eenige Hoogleraren bereid daarover alsnog hun meening kenbaar te maken.

Men schrijft ons:

Reeds sedert geruimen tijd was men van meening, dat de studie aan de Technische Hoogeschool een hervorming zeer van noode had. En met reden: immers hoe langer hoe meer begon men te gevoelen, dat afstudeeren in vijf jaar, gelijk volgens het studieprogram de gezette tijd was, niet wel meer mogelijk was, indien men naast de vakkennis van de studenten eischte, dat zij zich bovendien nog ontwikkelden tot wetenschappelijke, onafhankelijk denkende ingenieurs en maatschappelijk bruikbare menschen.

En daar nu de techniek van heden — en die van de toekomst in nog sterker mate, zich bedient van de resultaten van het wetenschappelijk experiment, meer nog, dit experiment vaak zelf bedrijft, en in aanmerking genomen de eigenaardige positie, die de ingenieur inneemt in den strijd tusschen kapitaal en arbeid en bij het zoeken naar oplossingen voor de talloze moeilijkheden van sociale en oeconomischen aard, tot wier ontstaan de techniek onmiddellijk of middellijk bijdroeg, dan mag men toch zeker aannemen, dat het billijk en noodzakelijk is, naast een goede vakkennis van den toekomstigen ingenieur daarenboven te eischen, dat hij wetenschappelijk gevormd zij en opgewassen als mensch tegen de moeilijkheden, waarvoor zijn beroep hem later in de maatschappij zal voeren.

Zoowel van de zijde der hoogleraren als van die der studenten was men dan ook van meening, dat een bekorting van den gemiddelden studietijd niet doenlijk was door inkrimping van het programma. Beiden, de vakkennis en de wetenschappelijke gevormdheid, duldden geen verlaging van de gestelde eischen, die men als het noodzakelijke minimum beschouwde.

Er restte echter nog een tweede mogelijkheid: door doelmatiger werkwijzen en verdeling van de leerstof het nuttig effect van de studie te verhoogen. En in een brief, d.d. 7 Nov.

1922, noodigde het College van Rector-Magnificus en Assesoren de Centrale Commissie tot behartiging van studiebelangen uit, over beide mogelijkheden hare gedachten te laten gaan. In diezelfde brief echter wees genoemd college, op de bezwaren, die aan de eerste oplossing kleefden. Maar de tweede, het opvoeren van het toch al lage nuttig effect van de studie, leek aangewezen. „Het wordt niet onmogelijk geacht”, zoo schreef men, „om door een betere indeeling van de leerstof, het vermijden van overlading bij colleges en oefeningen en door regelmatigere werken van de studenten den gemiddelden studietijd te bekorten en den programtijd dichter te doen naderen.”

Bij deze algemeene omschrijving echter bleef het, alleen ten einde het regelmatigere werken van de studenten te bevorderen, deed men een positief voorstel: de jaarexamens — euphemistische benaming voor overgangsexamen — zouden inplaats van de bestaande examens komen: ééns per jaar, vóór de groote vakantie een massa-examen voor alle studenten, omvattende voor een ieder de in zijn Afdeeling voor zijn studiejaar behandelde onderwerpen, en wie afgewezen wordt, blijft — kwadde nagedachtenis aan de H.B.S. — een jaar zitten. Voorts verwachtte men door een aanpassing der studie aan aard en neiging aan elken student individueel goede resultaten en deed daartoe voorstellen tot differentiatie van de studie in de latere jaren. Verder werden geen positieve voorstellen gedaan.

Toen nu de C.C. meergenoemde brief ontvangen had, vroeg zij onmiddellijk den Studievereenigingen om advies en begin December 1922 kon de C.C. de binnengekomen rapporten, voor elke afdeeling een, vergezeld van een algemeen rapport, aan het College van Rector-Magnificus en Assesoren doorsturen, als een antwoord op het verzoek van 7 November 1922. In een vergadering met de Commissie van overleg uit de Hoogleraren kort daarop werden deze rapporten door de C.C. nog nader toegelicht. Wat bleek nu uit deze rapporten? Dat de studenten de poging om tot een bekorting van den studietijd te komen toejuichten, dat zij met de hoogleraren van meening waren, dat men het nuttig effect van de studie kon en moest opvoeren, dat zij zonder uitzondering de jaarexamens verwierpen. Zij hadden n.l. de navolgende bezwaren:

1) Bij de oude examenregeling omvatte ieder examen eenige vakken in hun geheel. Bij de nieuwe regeling doet men ieder jaar examens in veel grooter aantal vakken en slechts voorzover ze in dat jaar voor den examinandus behandeld zijn. Het is duidelijk, dat men op deze wijze van geen vak een goed overzicht krijgt, en dat door het examineeren van vele onderdeelen van vakken, inplaats van enkele vakken in hun geheel te vragen, de examens gecompliceerd en onnoodig verzwaaard worden.

2) Waar men niet meer vrij is in de keuze van het examen-tijdstip, wordt men gedwongen zich voor een examen in den bepaalden tijd klaar te stoomen, temeer daar de examens vóór de vakantie worden afgenomen, dus als werktijd vervalt de vakantie, het eenige gedeelte van het jaar, dat men zonder de onderbreking door het volgen van colleges en het werken op tekenzalen en laboratoria veroorzaakt, ongestoord en continu kan werken. Noodgedwongen wordt men minimumlijder, d.w.z. door ervaren repetitoren laat men zich toedienen juist datgene, waarmede men maar even in staat is, voor een examen te slagen, en men heeft gewetenswroeging over elke letter, elk cijfer, die men te veel blijkt te hebben geleerd. Want zoolang men 18 uur en meer colleges moet volgen gelijk in sommige jaren, en daarnaast gemiddeld 10 uren en meer practische oefeningen, zoolang blijft het bezwaarlijk zonder repetitoren elk jaar na afloop van die colleges en oefeningen over de aldaar

gedoecerde kennis een examen te doen, zonder dat men de stof eerst nog eens aandachtig in zijn geheel kan bestudeeren en laten bezinken. Dat de verderfelijke practijk van den minimumlijder door de jaarexamens wordt bevorderd en alle wetenschappelijke vorming onmogelijk zal maken, is duidelijk. Want alleen een vrije studie, die een ieder doet werken om de studie zelf, maar niet voor een examen, een studie, die vrij van allen schoolschen dwang verantwoordelijke menschen kweekt en geen gehoorzame scholieren, alleen die studie waarborgt de wetenschappelijkheid en de maatschappelijke bruikbaarheid, die wij reeds eerder als eisch stelden.

3) Jaarlijks zullen talloze halfvoorbereiden, veelal op aandrang van „thuis”, op hoop van zegen zich aan het massa-examen onderwerpen, daar dit hun eenige kans is. Het aantal afgewezen Candidaten zullen zij helpen vergrooten, en velen, die anders een half jaar later voor hun examen geslaagd zouden zijn, worden nu voor een heel jaar afgewezen, en de gemiddelde studietijd zal niet worden verkort door de jaarexamens, maar verlengd.

4) Aangezien wel de examenregeling ingesteld zou worden op een studie met hooger rendement, maar er in werkelijkheid geen ingrijpende wijzigingen werden voorgesteld, om die studie, afgezien van eenige examenregeling een hooger nuttig effect te verzekeren, begrepen de studenten zeer goed dat alles zou neerkomen op meer arbeid hunnerzijds. Nu wordt in Delft in het algemeen wel veel, maar ook ondoelmatiger gewerkt, tengevolge van de onjuiste studieregeling. Zouden de studenten echter meer moeten werken en in die mate, gelijk de nieuwe regeling beoogt, dan zou dit in het algemeen moeten gaan ten koste van hun algemeene ontwikkeling en inplaats van een Hoogeschool, zou men een soort veeleischende ambachtsschool krijgen. Doch aan deze bestaat geen behoefte: de goede middelbaar technische scholen voorzien hierin reeds.

Dit in het kort waren de voornaamste bezwaren der studenten tegen de jaarexamens. Doch naast deze negatieve kritiek wezen zij ook op mogelijkheden tot verhooging van het rendement van de studie, die h.i. meer kans van verwezenlijking hadden. Het mocht hun echter niet gelukken de meerderheid der hoogleeraren voor hun meening te winnen. Tot verder overleg werd hun geen gelegenheid gegeven.

In Sept. 1923, zonder voorafgaande mededeeling, bleek den studenten echter, uit een ongelukkig opgemaakte lesrooster (die dan ook spoedig moest gewijzigd worden) en uit onvoldoende gegevens in het „Programma der Lessen”, dat men besloten was de studie te hervormen geheel in den zin, zoodat indertijd het College van Rector-Magnificus en Assessoren zich gedacht had. Aangaande de details der nieuwe regeling heerschte volslagen onzekerheid en het was hierdoor onmogelijk plannen voor de studie te maken. Eerst begin November had men een overzicht, toen de gedetailleerde eindbesluiten, hoe een iedere afdeling uitvoering aan de hervorming dacht te geven, bekend waren gemaakt. Uit niets bleek, dat ook maar eenigszins met de wenschen der studenten was rekening gehouden.

De studenten studievereenigingen belegden algemeene ledenvergaderingen, teneinde kennis te nemen van het oordeel der ingeschrevenen over de hervorming. Zij bleek allen, zonder uit-

zondering diep te hebben teleurgesteld. Algemeen werd besloten bij de regeering stappen te doen, teneinde de afkondiging opgeschort te krijgen van het Koninklijk Besluit, dat men elk oogenblik verwachtte en dat de hervorming zou moeten bekrachtigen. Den 15den Nov. 1923 werd op een algemeene besturenvergadering door de besturen der studievereenigingen der C.C. opgedragen zich in een request tot H.M. de Koningin te wenden, teneinde Haar eerbiediglijk te verzoeken, vooralsnog het besluit, de studiehervorming regelende, niet te willen bekrachtigen.

Op 31 Dec. 1923 richtte de C.C. een zoodanig request tot H. M. de Koningin, en zij deed dit request vergezeld gaan van een uitvoerig toelichtend rapport en vele bijlagen. Hoewel het K.B. reeds bekrachtigd bleek, en de afkondiging niet kon worden tegen gehouden, is een onderzoek toegezegd en het is de gemeenschappelijke wensch der studenten, dat een nieuw overleg spoedig mogelijk blijke en dat het resultaat hiervan zal zijn een regeling, die tot heil zal strekken voor hun Hoogeschool.

NASCHRIFT.

Bovenstaande uiteenzetting is mede in eenige groote bladen gepubliceerd. In antwoord hierop is reeds een artikel verschenen van de zijde der hoogleeraren. Tijd en plaatsruimte laten ons niet toe, dit artikel in dit nummer nog geheel te bespreken. Ook lijkt dit ons minder noodig: voor de meeste studenten zal het niet moeilijk zijn voor zich zelf van repliek er op te dienen. Een passage echter heeft ons als al zeer misleidend getroffen:

„Dat de afwijzing voor een examen zou beteekenen verlies van een jaar is een onjuiste voorstelling van zaken. Immers voor geringe tekortkoming wordt een aanvullend onderzoek na de vacantie toegestaan, terwijl bij algeheele afwijzing de candidaat, daar hij niet verplicht is het examen in gedeelten te doen, een volgend jaar door combinatie der twee gedeelten in staat is het verlorene in te halen.”

Theoretisch is dit slechts voor de helft waar: immers iemand die wordt afgewezen voor het tweede deel van een examen, kan niet een jaar later dit tweede deel gecombineerd afleggen met het eerste deel van het daaraanvolgende examen.

Practisch gaat van dit voor de helft waar zijn opnieuw nog het noodige af. Iedereen weet, dat het tezamen afleggen van de twee gedeelten van een examen een tour de force is, waartoe het overgrote meerendeel der studenten toch niet in staat is. Bovendien, indien één jaar niet voldoende bleek ter voorbereiding van het eerste deel, dan is het nog meer onmogelijk zich in twee jaren voor de twee gedeelten van een examen voor te bereiden. Vroeger daarentegen kon men b.v. bij zijn candidaats-examen immer nog over een half jaar extra beschikken, door in Januari examens af te leggen.

Wat nu het her-examen of aanvullend onderzoek betreft, hiervan is het, dat het desbetreffend Kon. Besl. zegt:

„De in het tweede lid bedoelde maatregel mag slechts worden toegepast, indien de betrokken afdeling van oordeel is, dat het zich eigenmaken van de ontbrekende kennis door den candidaat kan geschieden zonder bezwaar voor de voorbereiding voor het volgend examen.”

met de f 200 schuld bij haar in mijn maag zit. Enfin, ik had het willen betalen, dat is bijna evengoed, als het al betaald te hebben. Ik ben benieuwd, hoe Lizzy 't op zal vatten. Ze was toen nog zoo'n onnoozel schepseltje. Wat vloog ze er anders op in. Een verduiveld aardige flirtation.... En naief. Geen oogenblik twijfelde ze aan al die nonsens. Enfin, dat zullen nu de hechte grondslagen zijn voor mijn aanzoek. Daar komt ze.

Lizzy. Maar, meneer Smulders. U hier?

Smulders. Ja, Lizzy. Had je me niet verwacht?

Lizzy. Nee, meneer Smulders, dat heb ik niet.

Smulders (even bevangen door haar koelheid). Ja ja, dat begrijp ik. We hebben elkaar in een heelen tijd niet gezien, eh....

Lizzy (koel). Nee.

Smulders. We hebben elkaar heelemaal uit 't gezicht verloren.

Lizzy (scherp). Och, meneer Smulders, meent U dat niet.

Smulders (doet, of hij niets merkt). Wat Lizzy, is het heusch waar, heb je nog belang in mij gesteld? Ik had het wel gehoopt, na die uren, samen doorgebracht, eh....

Lizzy. Doet U mij een genoegen en spreekt U daar niet meer over.

Smulders. Och nee, Lizzy, maar....

Lizzy. Nee, meneer Smulders, liever niet.

Smulders. Goed, Lizzy, ik zal het niet doen. Hoewel je het me er niet gemakkelijker mee maakt, want dat is het juist, wat me er toe bracht je op te zoeken. De herinnering aan die uren is in mijn leven een steun geweest in die dagen, leeg door dor en droog werk. Dan gingen mijn gedachten terug naar die weinige oogenblikken, zonder wanklank....

Lizzy (met nadruk). Zonder wanklank.

Smulders. Misschien, Lizzy, heb je me toen verweten dat ik wegging.

Lizzy. Heelemaal niet, meneer Smulders, ik ben U dankbaar.

EEN ZWARE DAG

Blijspel in 2 bedrijven.

VIII.

Tweede Acte. 3de Scène. (Smulders, Mientje, daarna Lizzy).

Mientje (er wordt gebeld). Zeker visite. Mevrouw is niet thuis, bovendien is ze ziek. (Zet nog even wat kopjes op het blad). Zoo. (Er wordt weer gebeld). Nou maak maar zoo'n drukkie niet. Ik kom al (af).

Smulders (achter de schermen). Dat kan me niets schelen. Ik moet de juffrouw spreken.

Mientje (achter de schermen). Maar meneer! Mevrouw kan niemand ontvangen.

Smulders (op, achtervolgd door Mientje). Meisje, dat heb je straks ook al gezegd. Ik wou de juffrouw spreken. Die is toch thuis?

Mientje. Ja, meneer, maar ik weet niet....

Smulders (kortaf). Waarschuw juffrouw Lizzy. Ik word bovendien verwacht. (Mientje af).

Dat dacht ik ook. Jawel, mij niet ontvangen. Dat mankeert er nog maar aan. 't Loopt me vandaag anders niet mee. Eerst die moeite bij Van Manen, toen nog bijna den trein gemist, in Amsterdam was Mientje Zwarts niet thuis, zoodat ik altijd nog

Reeds ontvingen wij mededeeling, dat de her-examens slechts bij uitzondering zullen worden toegepast.

De waarde van een dergelijke her-examenregeling kan derhalve voor ons slechts gering zijn.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

DELFTSCH STUDENTEN MUZIEKGEZELSCHAP „APOLLO”.

Het Bestuur van bovengenoemd Gezelschap heeft zich als volgt samengesteld:

H. A. G. Hazeu, President.
H. Franco, Secretaris.
M. Trousselot, Thesaurier.
W. H. Mauser, Bibliothecaris.
J. A. van Os, Vice-Secretaris.

Secretariaat: Voorstraat 48.

VAN ONZEN POLITIEKEN TINNEGIETER.

De geleerde wereld heeft ontdekt, dat menschen, die in mist of duisternis loopende zich voortbewegen, in linksche richting afwijkingen vertoonen van het rechte pad. Een Australische meneer heeft hierover theoriën opgebouwd van kortere linker en langere rechter beenen. Anderen zeggen met een schijn van recht, dat sterkere rechterbeenen sterker zijn dan zwakkere linkerbeenen. Enfin 't zal wel waar zijn dat die geleerde meneeren hieruit deze pas ontdekte eigenschap van 't menschenras kunnen verklaren. Het zij zoo.

Maar ondertusschen hadden we dan toch maar lekker gelijk, toen we schreven, dat het moeilijk is om een recht pad te bewandelen als ze je het uitzicht belemmeren.

We willen ons in dit verband de woorden in herinnering brengen van een van de hooge gasten van de Almanak-redactie n.l., dat we de vele hervormende stroomingen in ons Corps steeds belangstellend moeten gadeslaan in het dankbaar en rustig besef, dat het er in het Corps toch nog net zoo uitziet als vroeger.

Ai, daar gaan we. En al ons geschrijf is van nul en geener waarde.

Gelukkig is er voor ons nog de mogelijkheid het met dezen geachten feestspreker niet eens te zijn. En die mogelijkheid grijpen we met beide handen aan.

Want het is met het Corps al net zoo als met den gewonen doodgewonen mensch. Ook al heeft het Corps geen linker en rechter beenen, die korter of sterker kunnen zijn, ook ons Corps toont steeds een wonderlijke neiging om van den rechten weg af te dwalen. En wij zouden dan ook willen zeggen: **Juist dank zij** die hervormende stroomingen ziet het er in ons Corps nog net zoo uit als vroeger. Want als het tij verloopt, moeten de bakens worden verzet.

Smulders. Dankbaar eh.....? Dus je begreep, waarom ik heenging.

Lizzy. Toen niet. Nu wel. Ik heb het toen niet begrepen, ik was bedroefd, ik vroeg aan menschen, die U kenden, en toen...

Smulders. Je begreep dus, Lizzy, dat ik heenging, omdat ik niet eerlijk tegenover je stond; dat ik eerst door daden moest toonen, dat ik je waardig was, dat..... (Pauze).

Lizzy. En?

Smulders. En dat kwam ik je nu zeggen. Ik ben niet meer zooals vroeger.

Lizzy (koel). Zoo.

Smulders. Ja! (theatraal). Maar ik kan hier toch niet gaan vertellen, wat ik allemaal deed. Jij hebt me veranderd, jij hebt mijn beter-ik wakker geroepen; alles wat ik deed, deed ik voor jou, alles wat ik ben, dank ik jou. Onzeker over mijn toekomst, onwaar tegenover mezelf, dat was de reden.

Lizzy (koel, sarcastisch). Ik zei U reeds, meneer Smulders, dat ik U beter leerde kennen. Werkelijk, ik heb veel van U gehoord.

Smulders. Zoo hebben anderen dat ook opgemerkt...? Lizzy, ik stond toen niet eerlijk tegenover je, al was onze verhouding waarachtig. Waarom geloof je, wat anderen zeggen. Ik heb toen van je gehouden, en jij hebt mij je woord gegeven. Is het niet?

Lizzy (kalm). Ja, en U doet goed, me hieraan te herinneren.

Smulders. En nu kom ik, om uit je mond te hooren, wat ik gehoopt heb, om uit je oogen te lezen, wat je niet durft zeggen. Lizzy, laat me eens kijken in die donkere ernstige kijkertjes, zooals menschen, die elkaar veel te zeggen hebben.

Lizzy. Pardon, ik heb U niets te zeggen.

Smulders (hardnekkig). Nee, ik weet het, Lizzy, in zulke oogenblikken zegt men niets. Maar ik wil je alleen aankijken. Waarom sla je je oogen neer, Lizzy?

Het Corps is geen absoluut vrij op zichzelf staand geheel. Het moet rekening houden met stroomingen in de maatschappij, die blijken ook studentenherenen te zullen aantasten. Voldoet het geheel aan zijn bedoeling, en is er dus een gezond Corpsleven, dan komen zulke stroomingen vanzelf tot uiting. Het Corps gaat dan mede met zijn tijd, het past zich aan verouderende gedachten aan en oefent hierdoor een groote aantrekkingskracht uit op de goede elementen in de studentenwereld.

Er is echter één ding, dat deze natuurlijke ontwikkeling in den weg staat en dat is de voortdurende vrees, dat verandering ook verwatering beteekent.

En niets is minder waar. Wij gelooven, dat in zulke gevallen de verandering achter de feiten aankwam, dat men te laat de bakens heeft verzet en dat tijdig ingrijpen en aanpassen aan gewijzigde omstandigheden de verwatering in vele gevallen had kunnen voorkomen. Wij wijzen in dit verband op het laatste lustrum. Een handhaven van de oude maskerades ware hier o.i. een fiasco geworden, omdat de belangstelling er voor verdwenen is. Alleen een lustrumviering die voor ons, zooals we nu zijn en zooals we nu denken, een inhoud had, kon een dergelijk succes worden. Hier is door tijdig ingrijpen een volkomen verwatering van het heele begrip „lustrumvieren” voorkomen.

En dan zijn er materiele invloeden, die het Corps wel eens een bepaalde richting kunnen voorschrijven, met name op 't oogenblik de malaise en 't dalen van het ledental. We zullen hier niet veel meer over schrijven want we zouden te veel in herhalingen gaan vervallen en behalve dat dit vervelend wordt, is het overbodig.

Het bezuinigingsverslag van de Sociëteit spreekt een duidelijke taal, die verder commentaar op dit punt overbodig maakt.

Een andere omstandigheid, die geheel nieuw is en het Corps tot aanpassing zal dwingen, is de gewijzigde examenregeling, die alle nare examen-invloeden op ons Corpsleven in de tweede helft van de cursus concentreert.

Hierover een volgende maal wat meer en misschien ook dan al iets over den groentijd.

23 Januari 1924.

VEREENIGINGSLEVEN.

LEEGHWATER.

Vergadering op Dinsdag 29 Januari 1924, des avonds 8 uur, in Zaal 207, Gebouw voor W. en S., Nieuwe Laan.

Voordracht met lichtbeelden van de heeren A. Jongebreuer en L. Bekkering.

Onderwerp: „Windmotoren voor Polderbemaling”.

(Zie verder Tweede Blad).

Lizzy (kordaat). Meneer Smulders, ik zal U aankijken, zooals U dat wilt, maar anders dan U bedoelt. Wat ik te zeggen heb, is weinig, maar....

Smulders. Zeg het niet te gauw Lizzy, weet dat....

Lizzy. Ik weet genoeg, ik weet te veel. En daarom hoef ik mijn oogen niet neer te slaan, omdat ik me zelf niet schaam over mijn vroegere vergissing. Ik zeg — née — meneer Smulders — née.

Smulders (uit het veld geslagen). Nee.... maar, eh.... dat is meer, dan ik verwachten kon. U zegt nee,.... Maar denkt U dan toch eens, juffrouw Lizzy, wat dat voor mij is. Ik ben bang, dat ik U niet goed begrijp.

Lizzy. Integendeel meneer Smulders. We begrijpen elkaar heel goed en ik verzoek U daarnaar te handelen.

Smulders. God, maar juffrouw Lizzy, dat meent U niet. Een jaar terug....

Lizzy. Dat jaar was net lang genoeg om mij mijn dwaasheid te doen inzien. U zult me nadere explicaties wel willen sparen.

Smulders. Lizzy — juffrouw Meertens — om Godswil. Wie heeft me bij U zoo zwart gemaakt, wie heeft het gewaagd zich te bemoeien met zaken, die mij alleen aangingen.

Lizzy. Verwondert U er zich over, dat het gerucht van Uw handelingen en daden tot hier doordrongen. U was er anders niet erg geheimzinnig mee. U behoort tot dat soort mannen, die zich erop beroemen een verovering te hebben gemaakt, U schaamt zich niet openlijk namen te noemen van die ongelukkigen, die in Uw handen terecht kwamen en U verwondert U erover, dat ik, die indertijd voor U meer dan gewone belangstelling had, dat weet?

Smulders. Dan heeft Van Manen alles gezegd.

(Zie vervolg Feuilleton Tweede Blad).

ADVERTENTIËN.

JOH. A. LOMMERSMOLSLAAN 133. ♦♦ TELEFOON 729.
Ook voor uw **Bindwerk** het adres.**ATELIER J. C. C. WITTE**
Corpsfotograaf.Specialiteit in Kunstlichtopnamen
(Diners, Bruiloften enz.)**COENDERSTRAAT 34, DELFT**
TELEFOON No. 240. (10)

Wegens eindexamen TE HUUR 1 Maart:

een gemeubileerde étage4 1/2 jaar aan twee vrienden verhuurd. Van nu af dagelijks
te bezichtigen bij de tegenwoordige Heeren.

BRAB. TURFMARKT 4 tegenover de Breestraat. (6)

BAMI. BAMI.

BAMI. **NASSI GORENG.** BAMI.
DINERS van af f 1,-. (10)
Chr. F. Rüter, Oude Delft 120.

BAMI. BAMI.

F. OOSTERHOFF

≡ ANTIQUITEITEN ≡

VOORSTRAAT 43 - DELFT

15

JONGGEZELLENWASCH.Onderhoud met reparatie van alle goederen, zoowel lijfgoed als kleding (incl.
oppersen) tegen uurloontarief voor Heeren van „Standing” door**N.V. Zwitsersche Waschinrichting en Ververij „Rijswijk” Tel. R. 38.**

EIGEN VASTE AUTODIENST OP DELFT. (20)

IK ALLEENbetaal de hoogste prijzen voor gedragen
Heerenkleding, enz.**S. BINO, Gedempte Gracht 60,**
Telef. Haag 5499. DEN HAAG.

Dagelijks per briefkaart aan huis te ontbieden. (10)

DRUKKERIJ WALTMAN
KOORNMARKT 62**DRUKWERK VOOR
VEREENIGINGEN**WORDT SMAAKVOL EN MET ZORG
UITGEVOERD TEGEN ZEER BILLIJKEN
PRIJS EN SPOEDIG GELEVERD**BEZOEKT** **Café-Restaurant**
DE KROON (10)

Hertog Govertkade ♦ DELFT ♦ Telefoon No. 1061

Prima consumptie. - Billijk tarief.

In de Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN JR.zijn thans voorhanden **zeer praktische
metalen buigzame****CURVENLINIALEN**

in 4 afmetingen. Prijs p. stuk 30, 55, 65 en 70 ct.

ALLES (10)wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naam-
kaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties,
Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door
N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & BRINKMAN
Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

TWEEDE BLAD
BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN VRIJDAG 25 JANUARI 1924.

De Senaat van het D.S.C. heeft van het Bestuur van de D.S.R.V. „Laga”, in verband met de studiehervorming het volgende schrijven ontvangen:

Aan den Senaat van het Delftsch
Studenten Corps.

Het Bestuur der D.S.R.V. „Laga” kennis genomen hebbende van de wijzigingen in het studieprogramma zooals dat in werking zal treden op 1 Februari 1924, voelt zich gedrongen Uw college op de hoogte te stellen van de gevolgen daarvan, niet alleen voor haar verenigingsleven, maar ook voor de mogelijkheden tot lichamelijke ontwikkeling van den student, waartoe

Lizzy (kwaad). Genoeg. Dat duld ik niet. U vergeet tegenover wie U staat. Ik heb getracht U te ontzien, omdat ik toch nog wel medelijden met U had. Maar iemand te beschuldigen, stillertjes te verdenken en zwart te maken, iemand van wie U niets dan goeds heeft ondervonden, is laf, om geen erger woord te gebruiken. Ik verzoek U beleefd om heen te gaan.

Smulders (grof). Zoo, bent U van die kracht. Nu U gezegd heeft, waar het op staat, wil ik ook nog een enkel woordje in 't midden brengen. Ten eerste dit: Verleden jaar hebt U mij hoop gegeven. Ik heb een jaar lang hard gewerkt, ik heb mijn best gedaan, geploeterd, dit alles om U. Nu kom ik terug en U behandelt me zoo. Ik doe niets anders, als terug te verlangen, waar ik recht op heb. Ja, dat klinkt U misschien vreemd, maar ik heb al die moeite niet voor niets gedaan. Begrijpt U dan niet, dat wanneer ik heen ga, ik al die goede voornemens weer over boord gooi....

Lizzy. Het zal U geen moeite kosten, meneer Smulders, daar ben ik zeker van. Trouwens wat Uw plannen in de toekomst betreft, die interesseeren me niets. Ik verzoek U voor de laatste maal heen te gaan.

Smulders. Nog één ding. Uw enthousiaste verdediging van Van Manen doet me vermoeden, dat ik de rechte snaar getroffen heb. Dat zal ik hem met dubbele interest betaald zetten, dien schurk....

Lizzy. Als ik een man was, zou ik U eruit zetten, nu kan ik niets anders doen dan zelf heen gaan. (af).

Smulders. Wel allemachtig. Dat is sterk. (Staat op). Dat noem je een blauwtje. Enfin er zijn er toch nog genoeg. Maar die Van Manen.... (pakt zijn bouquet op).

Van Manen (achter de schermen). Ja ik word verwacht.

Mientje (in de open deur). Maar Mevrouw.

Smulders. Daar zul je hem hebben.

Van Manen (in jacket. Bouquet in zijn hand). Ik moet Mevrouw niet spreken, ik moet de juffrouw hebben. (Mientje af).

de roeisport een groot deel, zoo niet het grootste deel bijdraagt.

Van het principe uitgaande, dat van overheidswege in den tegenwoordigen tijd meer en meer het belang van de lichamelijke naast de geestelijke ontwikkeling wordt ingezien, en tot nu toe die ontwikkeling werd nagestreefd, in alle geval mogelijk gemaakt, zoo komen wij thans tot de conclusie, dat het in werking treden der nieuwe bepalingen een groote stap achteruit beteekent. Immers het wedstrijdroeien wordt praktisch onmogelijk gemaakt. Wedstrijdroeien eischt een grondige voorbereiding en toewijding gedurende een drietal maanden vóór den wedstrijd. Deze drie maanden komen nu juist samen te vallen met de maanden onmiddellijk voorafgaande op de examens, zoodat een ieder die zich zou willen oefenen, het examen uit zou moeten stellen, nu echter voor den tijd van een geheel jaar. Aan wedstrijdroeiers die onder de tegenwoordige bepalingen, een geregeld studeeren tijdens het roeiseizoen vooraf konden doen gaan aan een intensieve examenvoorbereiding voor Januari, wordt dus in 't vervolg de keus gelaten tusschen roeien, hetgeen beteekent een jaar verliezen, of examens doen, hetgeen overeenkomt met niet roeien. Indien er bovendien nog enkelen gevonden zouden worden om hun studietijd met een zesde gedeelte te verlengen, zoo is het althans geheel onmogelijk gemaakt het opkweken van ploegen, die Nederland zouden kunnen vertegenwoordigen in het buitenland, waartoe een meerjarige oefening noodig is.

Verdere conclusies liggen voor de hand. Het wedstrijdroeien, tot nu toe een zeer belangrijke uiting van de studentenwereld, die vooral gedurende de laatste vijf opeenvolgende jaren door de vele behaalde successen den naam van het Delftsch Studenten Corps niet alleen over geheel Nederland maar tot ver over de grenzen verspreidde, we behoeven slechts Henley, Barcelona, Como, etc. U voor den geest te halen, zal binnenkort in Delft tot het verleden behooren, en daarmee de stimulans tot beoefenen van een sport, gedurende 47 jaren annex met de Delftsche studentenmaatschappij.

In de hoop, Mijne Heeren, dat ik U hierdoor den wordenden toestand heb duidelijk gemaakt en deze feiten mede een motief mogen wezen tot het volharden in de door U ondernomen actie, tegen de studiehervormingen, teken ik, namens het Bestuur,

met de meeste hoogachting,

Uw dw.,

(w.g.) W. A. TERWOGT, President „Laga”.

Geachte Redactie,

Van professorale zijde is getracht de nieuwe regeling o.a. onder het motto „bezuiniging”, dat in deze slecht-economische tijden een ieder prettig in de ooren moet klinken, populair te maken.

In het ochtendblad van het Algemeen Handelsblad d.d. 22 dezer, komt dan ook weer in een artikel „van hoogleeraarszijde” de volgende passage voor:

„De reden, waarom een hervorming van de studie noodig „werd geacht, lag in de verlenging van den gemiddelden

Tweede Acte. 4de Scène. Van Manen. Smulders.

Smulders (lacht honend). Haha. Ook gij Brutus.

Van Manen (stom verbaasd). Jij, wat.... Ben jij het! Wat doe jij hier?

Smulders (lacht steeds). Haha. Dag meneer Van Manen. Het spijt me, dat ik daar nu juist bij tegenwoordig moest zijn. Je laat je wel van een aller miserabelste kant kennen.

Van Manen. Hé. Ik begrijp je niet. Wat doe jij.... Waarvoor dient dat bouquet?

Smulders. Domme vraag. Ik zeg toch ook niet, waarvoor dient de jouwe.

Van Manen (ineens uitschietend). Jij hoort hier niet. Je hoort in Amsterdam.

Smulders. Genoeg. Ik zal jou niet vragen, wat wel, of niet hoort. Maar ik wil het jou wel zeggen, aangezien jij daar niet het minste begrip over hebt. Wat niet hoort is dit. Het is een minne streek, iemand achter zijn rug zwart te maken, en dan nog wel iemand, waar je niets dan goeds van te verwachten had, met het doel later des te gemakkelijker de buit te kunnen veroveren.

Van Manen (kwaad). Wat zeur je toch. Hoor eens vadertje, al dat gedraai zou ik nu maar achterwege laten. Geef me antwoord. Wat doe je hier?

Smulders. Gaat je niks aan. Wat heb jij Lizzy van me verteld.

Van Manen. Ik. Van jou. Aan Lizzy? Ken je haar dan?

Smulders. Nee! Ik heb alleen haar hand gevraagd! Maar dat juffertje kennen....

Van Manen. Kerel, pas op je woorden. Al sta ik hier in het huis van een ander, dan kon ik je toch nog wel eens een pak op je nare ziel geven, waar je lang plezier aan kon beleven. Heb jij, Lizzy's hand gevraagd. Heb jij het gewaagd? Jij!!

(Wordt vervolgd.)

„studieduur, die langzamerhand tot ca. 7 jaar was gestegen. „Niet alleen dat daardoor de studenten te laat in de maatschappij komen, wat vele nadeelen met zich brengt, doch ook de staat wordt daardoor ernstig benadeeld (vetgedrukt „van mij), omdat het aantal studeerenden te Delft, evenredig aan den gemiddelden studietijd vergroot en de uitgaven voor personeel, gebouwen en hulpmiddelen voor het onderwijs doet stijgen.”

Onze belastingbetalende medeburgers worden hiermede verlost voorstanders van de nieuwe regeling te worden en mocht een werkelijke bezuiniging kunnen worden bereikt, dan zou dat in deze tijd het eenige, werkelijk steekhoudende argument voor die regeling zijn.

Bezien wij echter de zaken nuchter dan moeten wij tot de conclusie komen, dat ook het argument „bezuiniging” vervalst. Iedere student in Delft weet dat „personeel, gebouwen en hulpmiddelen” niet evenredig zijn aan den gemiddelden studietijd, zelfs niet aan de voorgeschrevene. Als alle in gebruik zijnde college-, teekenzalen, enz., van nu af aan bezocht werden door diegenen, die er thuis hoorden, dan zou een chaotische toestand niet uitblijven. Wordt er nu al niet algemeen geklaagd over de zeer onvoldoende assistentie op teekenzalen, te kort aan plaats op oefeningen, enz.?

Van dat standpunt bezien worden zij, die niet of weinig werken en de velen, die hun eerste jaar gebruiken om te acclimatiseeren (en dat zijn juist degenen, die repeteeren en zoodoende ook al geen gebruik van personeel en gebouwen maken), in plaats van benadeelers van den staat tot „staatsmelkkoetjes”.

Bovendien vragen wij ons af of zij, die wel werken, onder het nieuwe regiem wel vlugger zullen afstudeeren en daarmee de bezuiniging kunnen bevorderen.

Ofschoon statistieken daarover ontbreken, lijkt het m.i. niet te gewaagd aan te nemen, dat de propaedeutische examens, in het bijzonder dat voor de wiskunde, de gemiddelde studietijd zoo omhoog gedrukt hebben, en zal dat in de toekomst verbeteren? Zeker, door de splitsing in p_1 en p_2 zal een kleine kwantitatieve verlichting ontstaan. Kleine, zeg ik, omdat:

1e. vroeger de eerstejaars wiskunde al als tentamen kon worden gedaan;

2e. voor de tweedejaars examen, speciaal voor de wiskunde, toch altijd een zeer „parate kennis” van de eerstejaars stof noodzakelijk is, hetgeen dus een opnieuw bestudeeren daarvan noodzakelijk maakt.

Die kleine kwantitatieve verlichting wordt echter volkomen te niet gedaan, zelfs overtroffen, door de toevoeging aan het tweedejaars-examen van „Kennis van Bouwmaterialen” en „Theoretische Mechanica” (beide 1 jaar college).

Dat bovendien door de indeeling van die Theoretische Mechanica bij de wiskunde, de wiskunde, „dat struikelblok van Delft” zoowel kwantitatief als kwalitatief verzwaaard wordt, maakt de toestand nog ongunstiger.

In dit licht bezien, vragen wij ons bezorgd af of door de nieuwe regeling de propaedeutische examens in de toekomst den gemiddelden studietijd niet nog ongunstiger als voorheen zullen beïnvloeden tot nadeel van 's lands kas.

Delft, 23 Jan. 1924.

J. W. SCHOTTE.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

WIJZIGING IN DEN ROOSTER DER LES-UREN NA DE KERSTVACANTIE.

Cursus 1923—1924.

Woensdag 11—12 B₁ „Waterbouwkunde, Nelemans 40” vervalst.

Donderdag 11—12 C₁ B₁ „Bouwkunde, Wattjes R” wordt verplaatst naar Zaterdag 11—12.

Donderdag 11—12 B₁, bij te voegen: „Natuurkunde, Siertsema a”.

Maandag 10—11 C_{3a} C_{3b}, Waterbouwkunde, Behrens 40, vervalst.

Maandag 1—2 C_{5a} C_{5b}, Waterbouwkunde, Haringhuizen V, wordt verplaatst naar Dinsdag 1—2.

Dinsdag 1—2 C_{4a}** C_{4b} Waterbouwkunde, Haringhuizen V, wordt verplaatst naar Maandag 1—2.

Vrijdag 1—2 C_{3a} C_{3b} Waterbouwkunde, Behrens 40.

Zaterdag 10—11 C₁ B₁ Waterbouwkunde, Nelemans 40, wordt verplaatst naar 11—12, terwijl het bij de voorgaande roosterwijziging op dit Zaterdagochtenduur (11—12) geplaatste college „Bouwkunde” van Prof. Wattjes (afkomstig van Donderdag 11—12) verschoven wordt naar Zaterdag 10—11.

De Secretaris van den Senaat der Technische Hoogeschool,

Delft, 23 Januari 1924.

G. VAN ITERSSEN Jr.

FAMILIEBERICHTEN.

De Redactie mocht dezer dagen 4 kaartjes in één enveloppe ontvangen. Na gepleegd overleg met den chef-zetter, en een zorgvuldige bestudeering van formaat en letter van de kaartjes, bleken de volgende verlovingsen te hebben plaats gevonden.

VERLOOFD :

R. C. VERSTEEG, Bouwk. Stud.

en

INA VAN VLIET, Techn. Stud.

De Genestetstraat 37, Delft.

Van Boetzelaerlaan 32a, Den Haag.

G. F. L. VAN UTENHOVE, Scheik. Ing.

en

MIEN TEN BRUGGENCATE, Techn. Stud.

Malakkastraat 36, Den Haag.

Avenue Concordia 19, Rotterdam.

Geen ontvangdag.

ADVERTENTIËN.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR. :-: BINNENWATERSLOOT

Van de verkleinde reproductie der RECLAMEPLATEN

van de LUSTRUMFEESTEN en de LAGAWEDSTRIJDEN, zooals die in den Almanak zijn opgenomen, hebben wij een klein aantal laten drukken die als wandversiering kunnen worden gebruikt en bij ons verkrijgbaar zijn à f 0.10 per stuk.

Van beide platen hebben wij één laten omlijsten met linnen rand en zijn deze bij ons te bezichtigen.

Bij de Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot,
is verschenen:

HET TORENSPEL 1923

PRIJS f 1.25.

Voor de Corpsleden wordt bij den Almanak een exemplaar als bijlage gegeven.
In den handel is deze bijlage verkrijgbaar tegen bovengenoemden prijs.